

Jag föreställer mig, att en hvar, som närmare tänker på saken, skall erkänna att jag i detta förslag gått till väga med största moderation. För min enskilda del anser jag visserligen, att straffen skulle kunna än vidare nedsättas, men för att vinna det i min tanke bästa vill jag ej äfventyra det goda, hvarom jag hoppas att alla må kunna förena sig.

Stockholm i Januari 1872.

R. Carlén.

N:o 137.

Af Herr O. Thorell: Angående beviljande af låneunderstöd för sänkning af Rångdala-sjön m. fl. sjöar inom Elfsborgs län.

Att Sveriges landtbruk är dess modernäring lærer väl af hvar och en som känner våra inre förhållanden villigt erkännas, och att hvarje uppoffring som göres för dess förbättring är, icke blott för jordegaren en direkt vinst, utan måste för hela Svenska nationen blifva en indirekt fördel, torde väl enligt mitt förmenande icke kunna med giltiga skäl förnekas, men att det tillkommer jordegaren i första rummet att, utan Statens mellankomst, och så långt hans förmåga sträcker sig, göra allt för att förbättra sin jords produktionsförmåga, är jag lika villig som skyldig att erkänna; men då jordens förbättring icke kan verkställas utan drygare kostnader i och för sänkning af sjöar och större vattendrag, hvilka af den enskildes egna hjälpmedel icke kunna utföras, då anser jag att staten, derigenom att Riksdagen till sådana företag beviljar lån, bör uppmuntra den enskilda företagsamheten, ty det är icke blott den jordegaren, som genom vattensänkningen får sin jord torrlagd, som deraf drager nytta, utan äfven andra intill gränsande jordegare som blifva befriade från frostsador, som så ofta inträffa intill sådan jord som ligger vattensjuk; och att det finnes mången landbrukare som ofta sett sina gladaste förhoppningar om en god skörd svikna genom natt-

frosters förstörande inverkan, det torde vara för hvar och en mera än väl bekant; och det är med anledning af ett sådant förhållande inom Gingrids, Rångedala, Varnums, Tärby och Fännerslunda socknar inom Åhs härad af Elfsborgs län, der, enligt till Kongl. Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader inlemnadt kostnadsförslag, finnas icke mindre än 1,365 tunnland vattendränkta men i öfrigt goda mader, utan ock enligt nämnda kostnadsförslag omkring 400 tunnland af god beskaffenhet bestående sjöbotten som kan till odlingsbart skick torrläggas, som jag vördsamt vågar anhålla,

att Riksdagen, för sänkning, i enlighet med förut åberopade kostnadsförslag, af Rångedalsjön, Tahnsjön, Vålasjön, Torsjön och Färnerslundasjön, på vanliga ränte- och amorteringsvilkor, beviljar ett låneunderstöd af fyrotiofem tusen riksdaler Riksmünt (utgörande halfva summan af den beräknade kostnaden) att få lyftas om icke hela åtminstone halfva beloppet innevarande år och återstående år 1873.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

O. Thorell.

N:o 138.

Af Herr O. Nilsson från Cristianstads län: Om upphörande af kyrkoherdes sjelfskrifvenhet till ordförande i skolråd.

Behovvet af förändring i Kongl. förordningen rörande ordförandeskapet i skolråd är både känt och erkänt, och det har gifvit sig tillkänna genom motioner, som vid flera föregående riksdagar blifvit väckta i den syftningen, utan att Riksdagen å desamma lemnat den uppmärksamhet de förtjenat. Riksdagen har likväl icke helt och hållit förnekat, att förändring i den riktning jag med denna min motion åsyftar, kunde vara behöflig; men anfört som skäl för afslag, att i kommunerna saknades personer,